

[Harald Nielsen.]

mere ind på dette udvalgsarbejde. Jeg tror at turde driste mig til at sige, at alle vi, der sad i dette udvalg, uanset partifarve — for denne sag er jo ikke noget politisk spørgsmål — kun havde ét formål for vort arbejde, nemlig at medvirke til at give landbohøjskolen de mest tidssvarende og bedst mulige rammer for det arbejde, skolen skal udføre, og, hvis det kunne ske uden at skade dette, samtidig at imødekomme et almindeligt, rimeligt ønske om, når lejlighed gives, da også at tilgodese provinsen ved anbringelsen af højere læreanstalter og videnskabelige institutioner. Vi er mange, der mener, at en decentralisering her vil være meget nyttig og god.

Ud fra denne grundindstilling spurgte vi sagkundskaben, d. v. s. landbohøjskolens ledelse og lærere, ligesom vi søgte at indsamle alle de oplysninger, vi i øvrigt kunne komme i besiddelse af, også gennem en rejse til Holland for at se, hvordan man dér havde indrettet sig og i øvrigt så på dette spørgsmål. Hvad blev nu resultatet for vort vedkommende? Ja, det kan ikke være nogen hemmelighed for den højtærede minister. Vi kom praktisk talt næsten alle sammen — der var måske en enkelt undtagelse, det tør jeg ikke sige — til den erkendelse, at det ville være en fejlinvestering at fortsætte udbygningen på Frederiksberg; der måtte en udflytning til, hvis en virkelig moderne og tidssvarende skole skulle skabes. Hvorfor? Først og fremmest fordi der, bortset fra hvad der kan foregå i laboratorier, ikke kan forskes i jord, dyr og planter på Frederiksberg. Det må foregå ude på det fri land, og det gør det da også. Det vil da være langt bedre, ja, ret beset en meget stor fordel for en lærers forskningsarbejde, om forsøgsmarker, forsøgsstalde, forsøgsdyr o. s. v. befinder sig i skolens umiddelbare nærhed. Det er langt mere værd end at være i umiddelbar nærhed af en anden læreanstalts professorer, som også ved noget om det, man forsker i.

Ja, det var den besked, vi fik i Holland. Man fortalte os dér, at der i sin tid havde været stemning for, at man ikke skulle flytte ud, men blive i forbindelse med universitetsbyen Utrecht for at bevare tilknytningen til de universiteter, der var derinde; men man foretrak til sidst en ud-

flytning og finder nu, at det er den rigtige løsning. Så vidt jeg husker, sagde skolens rektor endogså til os, at han havde været blandt dem, der protesterede mod at få deres skole flyttet væk fra en universitetsby og langt ud på landet, men han erkendte nu, at han havde taget fejl, det havde været en uvurderlig fordel, at de havde foretaget en sådan udbygning af deres skole ude i landet.

Også for elevernes undervisning er det af en vis værdi, at forsøgsmarker, stalde, dyr, og hvad der ellers kan være tale om at vise dem og demonstrere for dem, er beliggende i skolens umiddelbare nærhed. Jeg kan som eksempel nævne, at landbohøjskolen, så vidt jeg ved, skal have opført en stor maskinhal. Jeg ønsker at understrege, at vi har altid her i tinget været venlig stemt over for landbohøjskolen, jeg mindes ikke, at vi er gået imod forslag om bevillinger til udbygning derude, men det, vi står over for nu, er spørgsmålet om, hvorledes vi skaber den bedst mulige skole: ved at blive derude eller ved at flytte. Landbohøjskolen skal som sagt nu have opført en stor maskinhal. Maskinlære er blevet et særdeles vigtigt fag, og uddannelsen af maskinkonsulenter er også for landbruget en betydningsfuld ting, men en sådan maskinhal er der ikke plads til på Frederiksberg. Den er, så vidt jeg ved, ikke med i det projekt, vi her behandler, den skal anbringes ude i nærheden af Tåstrup. Naturligvis kan eleverne tage ud og se på maskiner dér og få dem demonstreret dér, men enhver må dog være klar over, at det ville være bedre og mere hensigtsmæssigt, om den var anbragt i umiddelbar tilknytning til skolen. Der kan også nævnes andre ting. Jeg vil gerne sige til den højtærede landbrugsminister, at det er svært at komme uden om, at ud fra en rent saglig vurdering er en landbohøjskole, der er beliggende i frie, landlige omgivelser med de tilknyttede forsøgsmarker, stalde o. s. v. i umiddelbar nærhed, arbejdsmæssigt bedre stillet end en skole, der er beliggende i en storstads stenørken, og hvis forsøgsmarker o. s. v. er beliggende langt borte og spredt rundt omkring.

Jeg sagde før, at der ikke kan forskes i jord, dyr og planter på Frederiksberg, bortset fra laboratorieforskningen, som spiller en stor og stedse stigende rolle, men